

naar Valget er ovre, ikke længere er Minister. Den Ulykke maa man imødesee, selv om den kan smerte en haardt. Det vilde være en stor Ulykke, det indrømmer jeg, ikke for Ministeren personlig, men for hele vort højere Undervisningsvæsen, kunde jeg maaske sige. En Gang imellem kommer man til at tænke med nogen Uro paa, hvorledes det vil gaa dansk Aandsliv, hvis Ministeren ikke længere er Minister for Undervisningsvæsenet herhjemme.

Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig og maaske endeligt indskrænke mig.

Moltesen: Jeg havde ventet, at den højtærede Minister havde takket de forskellige Partiers Ordførere for den villige Stilling, de havde indtaget til dette Lovforslag, for jeg har oprigtig talt ikke oplevet, at alle Partier har behandlet et Lovforslag af en saadan Art og med saa stor Rækkevidde som det foreliggende villigere. Det har han ikke gjort, og det sidste, som den højtærede Minister sagde, var en stærk Appel til os, som formentlig er uvillig stemte mod Lovforslaget, om at bøje os for det, der her er lavet i Henhold til en Overenskomst mellem Kommunalbestyrelserne, idet han sagde, at hvis vi ikke gør det, kommer vi ind i et Kaos. Men selv om vi vedtager dette Lovforslag, vil Kaos fortsættes for visse Skolers Vedkommende lige indtil 1920, medmindre vi gaar den Vej, som jeg antydede for det Tilfælde, at vi ikke bliver færdige med Behandlingen her paa Rigsdagen i denne Samling, nemlig at gaa over til den midlertidige Ordning, som for saa vidt er en Fortsættelse af den, som nu falder ud, hvis vi ikke vedtager den paa ny, og som gaar ud paa at give disse Skoler en ordentlig Understøttelse, saa at de kan slippe over det kommende Aar, og en ordentlig Understøttelse ogsaa fra Kommunerne, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgerby) ganske vist benægtede, at Københavns Kommune vil gaa med til. I alt Fald maa Skolerne hjælpes, hvem der saa skal gøre det, og mit Parti har tilsagt sin Støtte til at ville være med hertil, hvis vi ikke kan blive færdige med Behandlingen af Lovforslaget i denne Samling. Jeg forstaaer ikke, at andre Partiordførere kan udtale, at der er nogen Mulighed for at blive færdig, med mindre det skulde være, fordi de vil give Lærerne og Forældrene et beroligende Middel for Tiden, en Morfindosis, men den virker kun saa kort. Jeg har ment, det var bedst at

sige, at dette Lovforslag efter min Mening ikke kunde gøres færdigt i denne Samling, men samtidig sagde jeg, at vi vil gøre alt, hvad vi kan for at faa det færdigt, idet vi vil være med i Arbejdet fuldt ud i det Udvalg, som her i Folketinget vil blive nedsat. Saa faar vi at se, hvorledes det videre vil gaa. Men enhver, der er kendt med politisk Arbejde, ved, hvorledes der arbejdes i en Samling, der som den nuværende staaer med Valget over sig.

Jeg hørte fra en Skole i Dag, at Lærere sagde: Venstre vil altsaa have, at vi skal sulte et Aar til. Det er en stor Misforstaaelse, og efter den Udtalelse, som Ordføreren for Venstre kom med, bør dette ikke kunne siges. Jeg synes oprigtig talt, man kan sige, at dette Lovforslag har mødt sympatisk Tilslutning fra alle Sider, i alt Fald har de Tanker, der ligger bagved Lovforslaget, mødt en saadan Tilslutning fra alle Sider.

Maaske skulde jeg hellere have holdt mig til at sige, at det var ørkesløst at bebrejde nogen, at Lovforslaget først kom nu, om end der efter min Mening var en Mulighed for, at det kunde være kommet før, men der er ingen Grund til at diskutere dette Spørgsmaal mere. Jeg vil blot gøre en Bemærkning til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds. Det ærede Medlem riposterede overfor mig paa dette Punkt og mente, at Skylden for Lovforslagets sene Fremkomst snarest laa hos Venstre, fordi det som Regering gik med til at opfylde de herværende højere Skolers Ønske om, at Staten skulde støtte Skolernes Sammenslutning, og det ærede Medlem kaldte Ordningen med at give Skoleringen Tilskud for en letkøbt Ordning. Ogsaa jeg mener, det havde været bedre, om der var taget anderledes fast om denne Nælde, men de højere Skoler her i København mente jo, det var en god Ordning, i alt Fald en god foreløbig Ordning. Og hvad det skulde føre til, maatte Tiden vise. Denne Ordning var et Palliativ, og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds er jo ikke ukendt med Palliativer, heller ikke med at være tilfreds med dem. Man begynder ofte som Dogmatiker, inden man kommer ind i det politiske Liv, og ender med at blive Opportunist, saaledes er det sikkert gaaet det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, og saaledes vil det forhaabentlig ogsaa gaa med mange andre Socialdemokrater. (*Borgerby*: Jeg har altid været Opportunist). Det glæder mig at høre, at det ærede Medlem aldrig har været Dogmatiker, og at han alt-